

paa nogen Maade taber i Værdi derved, at en Deel af denne hidrører fra Mulcter. Jeg maa ogsaa allerede her gjøre opmærksom paa, at, skjøndt jeg ikke har seet Udvælgets endelige Betænkning over Udkastet til Communalloven, har jeg dog seet, at der i det nye Lovudkast, som er indbragt her om samme Gjenstand, er optaget den Bestemmelse, at det skulde staae Communen frit for med Amtsraadets Samtykke at bidrage af Communekassen til de Fattiges Kasse, og dette Bidrag vil altsaa ligesaa lidt være frivilligt som hiint; man betaler ikke Bøder med Fornøielse, men man betaler virkelig heller ikke med Fornøielse Bidrag til Communens Fornødenheder. Jeg haaber imidlertid, at der ikke fra den ærede Forsamlings Side skal være Spørgsmaal om et Valg mellem Forslagene under Nr. 12 og 13, men at Striden om, hvorvidt det skal være de Fattiges Kasse eller Fattigkassen, fuldstændig vil undgaaes derved, at man holder sig til Udkastets oprindelige Bestemmelse i den Henseende. — Der er endelig af et Mindretal stillet et Endringsforslag om, at „Communen“ skal forandres til „Klitfogt“. Jeg har allerede tidligere udtalt mig om dette Punkt, og der er iøvrigt fra den ærede Ordførers Side udtalt omtrent Alt, hvad der kunde siges imod det ærede Mindretals Ansøielse. Jeg maa kun endnu gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være noget modsigende, naar man vil tilraade Vedtagelsen af Mindretallets Forslag ved at paaberaabe sig, at en anden Lov snart vil forandre det omhandlede Forhold. Netop, naar man forudsætter, at den anden Lov snart vil give som almindelig Regel, hvad der her foreslaaes som en særskilt Regel for et særskilt Forhold, forekommer det mig ganske utilstedeligt ikke allerede nu at anvende denne Regel her. Hvis denne anden Lov ikke bliver færdig i denne Session, men først om et Par Aar, og man vedtager Mindretallets Forslag, saa vil der indtræde den Synderlighed, at man først maa indrette hele sin Huusholdning efter det foreliggende Forslag, for senere, om et Aar eller to, naar den anden Lov udkommer, at gjøre det Hele om. Dersom man overhovedet billiger den Ordning, som det idetmindste er mit Ønske, at man skulde indføre, nemlig, at

samle alle Communens særskilte Indtægter under een Kasse, er det rigtigt paa ethvert Trin at gjennemføre den. Jeg maa endnu henvise til, at dersom man vil være saa ængstelig for at foregribe en større almindelig Lovs Bestemmelser ved at indføre Detailbestemmelser i en Lov som denne, vil man heller ikke kunne vedtage Udvælgets Endringsforslag under Nr. 3, der, som jeg allerede tidligere har bemærket, indeholder en særlig Regel med Hensyn til Afsløsningen af Klitarbeidet, skjøndt der foreligger Forslag om en Behandling af det Slags Sager i det Store. Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være Communen eller Sognet, der skal bære Byrden, har ogsaa paa Lovens tidligere Trin været ubørlig behandlet; men jeg har paa ethvert Trin maattet modsætte mig, at det skulde være Sognet.

Flaberg: Ja, det gjør mig ondt, at den høitærede Indenrigsminister erklærede, at han maa modsætte sig det af det ærede Medlem i Forening med mig stillede Endringsforslag om, at „Communen“ skulde forandres til „Klitfogt“, idet det forekommer mig, at man tværtimod ved at gaae den Vej, som den ærede Minister anbefaler, snarere foregriber Sagen, end ved at gaae den af os foreslaaede Vej. Forsaavidt Communalloven bliver vedtagen, hvad jeg haaber og ønsker saavel som vistnok det overveiende Fleertal af Thingets Medlemmer, saa vil der jo komme til at foregaae en Afregning og en Sammensmeltning af alle Communens Anliggender, af hvilke mange forskjellige — ikke blot Klitvæsenet, men ogsaa Veivæsenet, Skolevæsenet, Jordemodervæsenet o. s. v. — ere særlige deels for enkelte Sogne, deels for enkelte Districter. Jeg troer, at man langt bedre kommer ud over Vanstielighederne ved at foretage denne Sammensmeltning paa eengang end ved at udstykke den og ordne en Deel deraf ved denne Lov; derved befrier man Communen for en Vanstielighed, idet man lettest kommer ud over Vanstielighederne paa eengang. Dernæst er der ogsaa en anden Grund. Jeg har nemlig det Haab, at man ikke vil modsætte sig, at en Commune kan deles i to, hvilket i mange Tilfælde i høi Grad vil være til Fordeel; men en saadan Ordning vilde man jo